

L	Í	D	A	T	Ě	V	S	B	A	G	E	T	A	N
Š	A	A	O	K	E	E	A	T	Ě	V	S	O	I	O
T	H	T	L	V	S	C	O	R	A	A	A	R	L	T
K	E	O	R	T	Á	K	Í	T	E	K	Y	E	Á	R
M	L	M	R	A	Š	N	S	Ž	Č	P	R	P	N	E
B	M	A	N	I	K	Ú	R	A	L	I	O	U	A	C
A	A	S	P	O	K	E	H	Y	U	Š	O	B	K	N
L	Ř	E	H	O	T	Í	C	Y	P	L	F	L	Č	O
D	M	A	Č	E	T	A	N	I	E	A	C	I	I	K
A	C	K	A	S	A	L	Á	M	N	N	H	K	L	Ž
C	H	Y	B	I	Č	K	A	F	O	V	A	A	D	E
H	A	T	Y	B	O	D	Á	K	A	P	O	B	R	B
Ý	T	A	H	C	U	R	O	P	L	V	S	M	H	Ů
N	R	R	C	K	A	P	S	L	E	I	O	O	O	R
L	Č	A	A	K	R	U	H	Ě	N	S	P	B	Á	D

ACYLPYRIN, BAGETA, BALDACHÝN, BODÁK, BOMBA, DOMOVNICE, DRŮBEŽ, FANFÁRA, HELMA, HRDLIČKA, HYENA, CHAOS, CHATRČ, CHYBA, CHYBIČKA, KANÁL, KAPSLE, KARTA, Klapot, KONCERT, KYTARA, LUPEN, LŽICE, MAČETA, MANIKÚRA, MELOUN, NÁVOD, OKURKA, OPERA, OSVĚTA, PILKA, PIŠKOT, POMNÍK, PORUCHA, REPUBLIKA, ŘEHOT, SALÁM, SAMOTA, SESTRA, SNĚHURKA, STÍHAČKA, SVĚTADÍL, ŠIPKA, TEMNOTA, TOTEM, ÚSTAV.

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. Nevyžádané příspěvky se nevracejí. * Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice. * Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. * Uzávěrka čísla: 12.8.2020.

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

Ilustrace: J. Švajdová

DRAHOKAMY VSAZENÉ DO KRAJINY

Vůně otavy

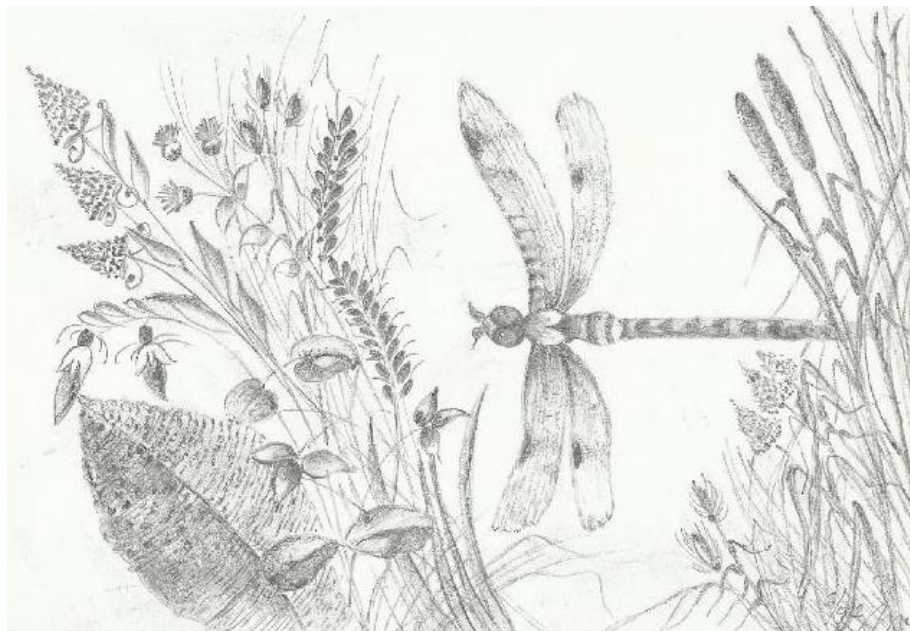
Měsíc srpen na trůn usedá
všemu zrání kolem
žezlo předává.

Slunce ještě stále sílu má
a pestré barvy rádo
stědře rozdává.

Vítr ten má práce nadmíru
houpá křídla motýlů
nosí stíny oblaků
a čeří vody rybníků.

Jen vážka nad rybníkem
v rákosí se houpá
a vůně sena po krajině
zvolna chřípím stoupá.

Jindřiška Švajdová

Ilustrace: J. Švajdová

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Pozvánka na pouť

Všichni jste srdečně zváni na pouť ke sv. Bartoloměji v Březnici, která se letos bude slavit 30.8.2020.

Pouťová mše svatá bude v 8:00 hod. a v 10:00 hod. ve farním kostele sv. Bartoloměje, v 15:00 hodin bude svátostné požehnání.

Na zpravodaj Naše dědiny jste darovali: v Bohuslavicích v kapli 700,- Kč, soukromý dárce 500,- Kč, v obchodě Hruška 300,- Kč, v Březnici 410,- Kč, v Salaši 440,- Kč. Děkujeme.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 16.9.2020.

Událost ve spolupráci s Ústředím Česko

Myslivci uklízí Česko

Myslivcecký spolek MS Kříby Bohuslavice - Březnice ve spolupráci s OÚ Březnice a OÚ Bohuslavice u Blína se připojují k celorepublikové akci „Myslivci uklízí Česko“

Sraz dne 13.9.2020 v 8.00 hod. na chatě MS Kříby v Bohuslavicích

Dobrovolníci se mohou hlásit na Obecním sčítání, nebo na www.uklidmrazesko.cz

Přidejte se i vy!

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

Pout'ová zábava

sobota 29.8.2020

od 20 hodin, Sokolovna Březnice

Hvězdárna Valašské Meziříčí, p. o.
ve spolupráci s obcí
porádá

VEČERNÍ ASTRONOMICKÉ POZOROVÁNÍ

s populárně-odborným výkladem

Termín a čas konání: ÚTERÝ 25.8.2020 od 20:00

Místo konání: SPORTOVNÍ AREÁL BŘEZNICE

KONTAKTY
Hvězdárna Valašské Meziříčí, p. o.
Větrníka 78, 757 01 Valašské Meziříčí
E-mail: hvezd@hvezd.cz, telefon: 571 611 928

SRPEN 2020

Nový duchovní správce se představuje

Jmenuji se Jaroslav Polách a rodné kořeny mám na Valašsku. Otec pocházel ze Zašové, matka z Choryně. Rané dětství jsem prožíval spolu se dvěma sestrami Marií a Alenou v Zašové. Když mi bylo 5 let, přestěhovali jsme se do Valašského Meziříčí, kde oba rodiče pracovali jako dělníci v n. p. Tesla. Ve Valašském Meziříčí jsem navštěvoval základní školu a následně střední průmyslovou školu stavební. Poté jsem pracoval 7 let jako rozpočtář v podniku Báňské projekty ve Valašském Meziříčí.

Ve 27 letech jsem nastoupil do kněžského semináře v Litoměřicích a po vystudování Teologické fakulty jsem byl 30.6.1990 vysvěcen arcibiskupem Františkem Vaňákem v Olomouci na kněze. Jako kaplan jsem nejprve působil 1 rok v Kravařích u Hlučína, dále 2 roky ve Valašských Kloboukách. Jako farář jsem působil ve Valašské Bystřici a na Hutisku-Solanci, celkem 7 let. Nejdelší část svého kněžského života - 20 let, jsem prožil v Kunovicích na Slovácku. Do farnosti patřila i obec Míkovice.

Mezi moje koníčky patří turistika, zvláště vysokohorská, posledních 25 let trávím dovolenou v rakouských nebo italských Alpách. Dále se věnuji sportu, hraji tenis, jezdím na kole, baví mě fotbal i atletika. Sem tam si občas zahraji také na kytaru nebo občas chodím na procházky se psem.

Letos jsem oslavil 30 let kněžství a po 20 letech působení v Kunovicích jsem se přestěhoval zde do farnosti Březnice. Zatím se mi tady líbí a pokud mi Pán dopřeje potřebné zdraví a dá dostatek síly, rád bych zde žil jako jeden z Vás a vykonával svou kněžskou službu pro všechny občany z Březnice, Bohuslavic a ze Salaše. Bůh Vám žehnej.

P. Jaroslav Polách

SRPEN 2020

Staronová jednotka sboru dobrovolných hasičů

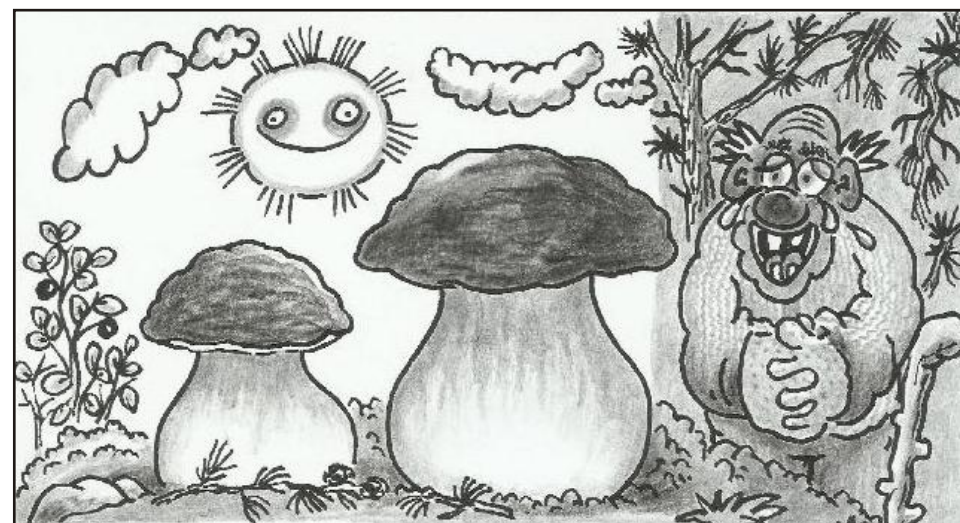
V posledních letech postupně dochází k obměně - omlazování naší jednotky sboru dobrovolných hasičů. Ze zdravotních důvodů odchází i velitel jednotky pan Jiří Kadlec, kterému za jeho dosavadní obětavou práci velmi děkujeme, a nahradí jej pan Tomáš Minařík. Kromě něj do jednotky postupně přibyli: pan Marcel Němec, pan Václav Janík, pan Petr Kolářík a pan Jan Fiala. Někteří z nich už prokázali svoji pohotovost a obětavost při cvičeních i několika „ostrých“ akcích, naposledy při likvidaci vodní laguny před autoservisem Buchta po letošní červnové prudké bouři.

S tím samozřejmě souvisí i nutnost pořídit pro nové členy jednotky také odpovídající vybavení osobními ochrannými prostředky. Naštěstí na tyto potřeby myslí také Zlínský kraj, který každoročně dává obcím možnost požádat o dotaci na vybavení jednotek dobrovolných hasičů. Na pořízení 3 ochranných obleků a obuvi, 6 kusů ochranných rukavic a nové kombinované proudnice nám Zlínský kraj z Programu RP 12-20 - Dotace obcím pro jednotky sborů dobrovolných hasičů obcí ZK poskytl 44 000,- Kč, což je téměř 70% z investované částky 62.905,- Kč.

Jana Puškáčová, starostka obce

Hřib dubový (BOLETUS RETICULATUS), lidově „dubák“. Vynikající jedlá houba, patří do skupiny pravých hřibů. Klasik mezi praváky. V naší republice roste nejčastěji pod dubem letním. Barva klobouku je světle hnědá, může však přecházet i do různých krásných tmavších odstínů hnědi. Třeň – noha je světle hnědá s bělavým, drobným mřížkováním. Srdce každého hřibařského štěstlivce, pokud najde dubáka s pěkně „macatou“ nohou.

Hřib borový (BOLETUS PINOPHILUS), lidově „borovák“. Výborná jedlá houba. Krasavec mezi praváky. V dnešní době hodně vzácný. Roste v borových a smíšených lesích. Barva klobouku je tmavě hnědá, mnohdy až do fialova. Klobouk bývá mírně hrbolekavý. Třeň – noha je okrově hnědá až do oranžova. Hřibařský štěstlivce, který najde krásného borováka, většinou říčí štěstím.

Ilustrace: Radim Bárta

SK Březnice ve spolupráci s Obcí Březnice vyzývá všechny obyvatele, či organizace z Březnice a z okolních obcí a všechny, kdo mají zájem o:

Soutěž ve vaření „Březnický guláš“

spojený s „fotbálkem starších pánů“

v sobotu **26.9.2020** od 10 hod.

Program:

10:00 - 10:30 prezentace soutěžících týmů a výběr místa k vaření
10:30 - 11:00 přivítání soutěžících a zahájení soutěže
11:00 - 15:00 vaření guláše
14:00 doprovodný program – živá hudba
15:00 - 15:45 hodnocení guláše porotou a diváky,
vyhlášení oficiálních výsledků
13:00 fotbálek starších pánů a volná zábava v prostorách sportovního klubu

Od 14 hod. proběhne hudební odpoledne.

Termín konání: sobota 26.9.2020 od 10:00 hod. za každého počasí

Místo konání: areál Sportovního klubu Březnice.

Soutěže se mohou účastnit dobrovolné týmy (organizace) s libovolným počtem členů s vlastním názvem. Soutěžící si zajistí vlastní suroviny k vaření vybraného druhu guláše, kotlíky (včetně dříví na otop), hrnce, plynové, či el. vařiče, utěrky a kuchařské potřeby k vaření. V případě nepříznivé počasí doporučujeme si zajistit vhodný přístřešek.

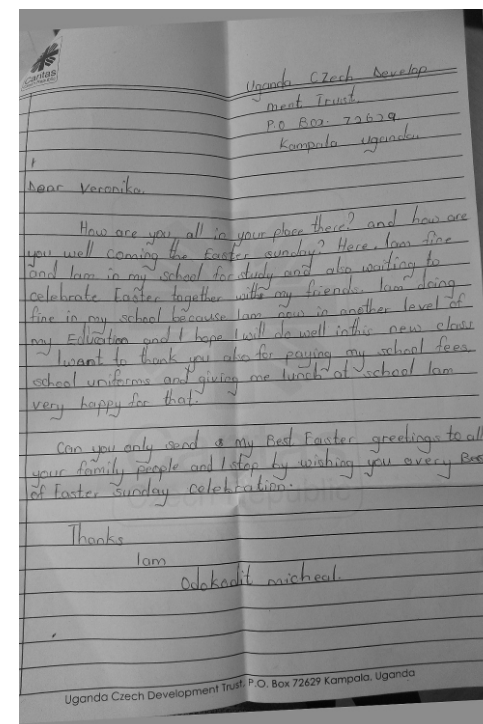
Hodnocení soutěže: pořadí na 1. až 3. místě určí porota, pořadí na dalších místech se nebude určovat. Dále bude vyhodnocen guláš, který získá nejvíce hlasů od ostatních návštěvníků soutěže. Vyhodnocen bude také vařící tým s nejnápaditější výzdobou vařícího místa. Vítězné týmy budou odměněny věcnými cenami. Každý soutěžící tým obdrží upomínkový předmět.

**Na Vaši účast se těší pořadatelé. Na zajištění průběhu soutěže se podílejí: Obecní úřad Březnice, Sportovní klub Březnice
STARTOVNÉ ZA TÝM SE NEPLATÍ!!!**

Z překladu dopisu:

Milá Veroniko, jak se u vás máte a jak se těšíte na Velikonoce? Já se mám fajn, chodím do školy a těším se na oslavu Velikonoc se svými přáteli. Ve škole se mi daří dobře. A doufám, že i v dalším stupni se mi bude tak dařit. Chci poděkovat za zaplacení školních potřeb, uniformy a také, že mi platíte obědy.

Mohu poslat jen ten nejlepší velikonoční pozdrav celé rodině a všem lidem a tím končím svůj dopis. Díky Micheal.

Srpen z počátku-li hřeje, zima pak se dlouho sněhem skvěje.

... vytrhl ten stále bílý papír ze stroje,
vyrval, zmuchlal, vyhodil,
hrdličky, děti, kafe, NIC!
Pořád neměl to slovo. MUČENÍ CHTĚNÍ!
A pak, aby se nezbláznil...
udělal na papír kaňku.

Podobné myšlenky navštěvovaly i mne, ale místo „kaňky“ posílám pár slov o prožití jednoho krásného odpoledne.

JEDNO ODPOLEDNE

Vracím se v myšlenkách do časového období, kdy kvetly lípy. To bylo vůně z nich a bohatá pastva pro včelky! Ty se však hodně snažily, aby nasbíraly co nejvíce potravy pro své potomstvo a také něco pro nás. Všichni známe, jak poslouží lípa také nám v období nachlazení a chřipky.

Proto tak jako včelky, tak i my s manželem jsme se pídili po kvetoucí lípě. Poněvadž jsme už oba neschopni si zmíněnou léčivku obstarat, velmi rádi jsme přijali jednoho nedělního odpoledne pozvání na „LÍPOBRANÍ“. Zdá se vám výraz neobvyklý? Na dalších řádcích vysvětlím.

Jistě znáte (vy starší) píseň „Pod tou naší starou lípou stávala malá lavička...“. Do místa, kde stojí stará lípa nás pozvali naši dobří přátelé a také nás tam dopravili. Sice jsem si nevšimla, zda je pod zmiňovanou lípou lavička, ale stará je a také velmi vysoká. Pokud byste si troufli na ni vylézt a rozhlédnout se po okolí, překvapila by vás široká škála zeleně. Tmavou se pyšní blízký smrkový les, jemu kontruje světlejší louka a rozlehlý ovocný sad. Straň v povzdálí prosvětlují paseky mezi pruhy lesa.

A to ticho! Je slyšet jen ptáky a z nedaleké Březnice někdy kostelní zvony.

Jistě se v duchu ptáte, o kterém takovém pohádkovém koutku píšete? Prozradím, že takové místo se najde ve čtvrti U Majáku. Nemuseli jsme proto cestovat daleko.

Na místě u rodinného domku Vavrušových už byly nachystané větve lípy a my s ostatními přáteli se dali do „LÍPOBRANÍ“. Majitel Pavel nám přirezával další a další větve a květu v košících přibývalo.

Při práci s květem nechyběla ani práce našich „jazyků“. Besedovalo se o všem možném a to víte, námětů bylo nepřeberně. A aby naše jazyky nestrádaly i po stránce chuťové, posilovali jsme je z bohatě prostřeného stolu hospodyňky Leony.

Nabídka služeb pro seniory, lidi s demencí, jejich rodinné příslušníky, ošetřovatele...

Testujeme paměť těch, kteří pociťují problémy a chtějí předcházet následkům neléčené demence.

Poskytujeme poradenství pro lidi, kteří pečují v domácím prostředí o člověka žijícího s demencí nebo Alzheimerovou nemocí.

Obě tyto služby Kontaktního místa České alzheimerovské společnosti ve Zlíně jsou ZDARMA.

Protože naším heslem je „Na život s demencí nesmí nikdo zůstat sám“,

provozujeme také službu denního stacionáře, nazývaného veřejností školkou pro seniory.

S ní mohou rodiny žijící s člověkem s demencí prožívat běžné dny, zatímco my se o jejich blízkého postaráme. Je důležité, aby pečující v nelehkém období mysleli také na sebe a podělili se o péči s jinou osobou.

Poskytujeme odbornou péči, nabízíme společnost, aktivizace, možný dovoz do i ze stacionáře, vyzkoušet si službu zdarma.

JANA ŠKÝVAROVÁ, DIS.

KONTAKTNÍ MÍSTO

ČESKÉ ALZHEIMEROVSKÉ SPOLEČNOSTI ZLÍN

CO NABÍZÍME?

- odborné poradenství pro lidi postižené syndromem demence a jejich rodinné příslušníky
- pravidelná neformální setkávání pečujících (ČAJ O ČTVRTÉ)
- testování paměti pro zájemce od 50 let, kteří zaznamenávají potíže s pamětí
- zprostředkování materiálů České alzheimerovské společnosti pro pečující

K setkání (i telefonické konzultaci) s poradkyní a také na testování paměti je potřeba se předem objednat.

KONTAKTY

Telefon pro objednání: +420 575 758 131, 775 889 644 (denně 9–19 hod.)
Kontaktní pracovník ČALS: km.zlin@nadeje.cz, www.alzheimerzlin.cz
Adresa: Kvítková 4703, Zlín (v řadě domů vedle hotelu Ondráš)

Školní rok 2020/2021 v ZŠ a MŠ Březnice

Již brzy opět usednou žáci do svých školních lavic po dvouměsíčním zaslouženém odpočinku, aby získali spoustu nových vědomostí a nabyli další zkušenosti. Určitě budou plni zážitků a dojmů z radostně prožitých volných prázdninových dní.

Letošní školní rok bude zahájen v úterý 1. září v 8 hodin.

Naši školu bude navštěvovat 61 žáků. Přivítáme mezi námi 13 nejmladších žáčků - prvňáčků, kteří poprvé usednou do školních lavic. Vyučování v naší škole bude probíhat ve třech kmenových třídách. Všichni žáci se budou učit podle Školního vzdělávacího programu pro základní vzdělávání - Škola pro děti - škola hrou.

Třídní učitelkou I. třídy /1.ročníku/ bude paní ředitelka Mgr. Jana Vojtková. Třídní učitelkou II. třídy /2. a 3. ročníku/ bude paní učitelka Mgr. Zuzana Kolářová. Do II. třídy nastoupí 25 žáků. III. třídu /4. a 5. ročník/ s 23 žáky bude vyučovat paní učitelka Mgr. Eva Mihalová. Ve školní družině se bude dětem po celý školní rok věnovat paní vychovatelka Mgr. Jarmila Hájková. O úklid v budově základní školy se bude starat pan školník Zdeněk Vojtek a paní uklízečka Marie Machová. Obědy budou vařit paní kuchařky Zuzana Kolářiková a Radka Škripová. Vedoucí školní jídelny, která bude sestavovat jídelníček a prodávat stravenky, je paní učitelka Gabriela Hnilicová.

Během školního roku chystáme mnoho zajímavých kulturních akcí, projektových dnů, soutěží a dalších činností v rámci vytvořeného celoročního plánu a na základě ŠVP.

Přejeme všem dětem, pedagogům a rodičům šťastné vykročení do nového školního roku. Doufejme, že se všichni ve zdraví 1. září sejdeme.

Mgr. Jana Vojtková, ředitelka školy

Už se skoro začínalo stmívat, když jsme se loučili.

Zastavili jsme se blízko staré lípy a s tichou pokorou děkovali za její dary.

Slunce se už nořilo do špiček smrkového lesa a do ticha se bezděčně ozvalo: „Pod tou naší starou lípou stávala ...“.

Na takové krásné odpoledne se nedá zapomenout...

Manželé Vavrušovi - děkujeme.

Jindřiška Švajdová

*„Dopřej si denně
půlhodinku ticha
abys ve svém těle
objevil duši.“*

(moudrý anonym)

Pouť na sv. Hostýn

V úterý, 11. srpna 2020 se z našich dědin vypravil autobus poutníků k Panně Marii Hostýnské.

Farní tábor 2020

Vzhledem k přeložení Otce Václava do nové farnosti, byl letošní tábor na faře zkrácen jen na tři dny 20.-22.7.2020. Přesto si myslím, že jsme si ho všichni moc užili. Tábor navštívilo 20 dětí.

V pondělí jsme se všichni seznámili a společně jsme hráli hry a různé soutěže. Děti si pro svůj tým vymyslely a vytvořily vlastní vlajku. Na památku si vyrobily batikovaný šátek.

Úterý bylo určeno pro putování. Až přestalo pršet (cca v 11 hodin), jsme vyšli nad Březnici a putovali jsme kolem Mohyly a památné hrušky k obrázku sv. Kryštofa nad Bohuslavicemi, kde nás čekalo milé překvapení - již z dálky bylo slyšet hudbu, která ukazovala cíl naší cesty. Vítili nás akordeonem a trubkou farníci z Bohuslavic s připraveným obědem i místem pro slavení mše svaté. A to dětem den ještě nekončil. Po návratu na faru, zde mohly děti přespat. A kdo tak učinil, zažil i netradiční noční stezku odvahy.

Ráno jsme se s Otcem Václavem rozloučili, ten již musel odjet do své nové farnosti. Středeční dopoledne jsme věnovali misiím - tvoření Misijního klubka. Děti malovaly tašky a hrníčky, vyráběly náhrdelníky a sponečky. Odpoledne nás Otec Jaroslav vzal do kostela na „exkurzi“. A tak jsme mimo jiné vystoupali na „měsíček“, pod střechou jsme vyděsili netopýry a pohlédli z věže na Březnici.

Velké PÁN BŮH ZAPLAŤ Otcí Václavovi a Otcí Jaroslavovi, že propůjčili prostor fary dětem, dále Elišce a Adélce Žůrkovým za připravený program a všem ostatním, kteří se postarali o zázemí - jídlo, úklid, doprovod. Magdaléna Běťáková

BLAHOPŘÁNÍ

3. září 2020 oslaví diamantovou svatbu

Jana a Oldřich VAVRUŠOVI

Šedesát let

již trvá Váš společný let,
z mladíka kmet

a z mladice jakbysmet,
ač Váš život nebyl jen samý med,
nikdo nehádal by Vám tolik let.

Hodně zdraví do dalších společných let a díky za společně strávené roky přejí děti
Irena a Jaromír s rodinami.

Srpnoví jubilanti ze Salaše

... když člověk přichází do let, všechno ho začíná bolet...

No myslím, že s autorem této známé písně jistě mnozí budou souhlasit.

Avšak najdou se i výjimky, o kterých by se dalo tvrdit, že ne vždy musí věk s nemocí nutně souviset.

Za pravdu mně zajisté dají všichni, kteří znají **paní Marii Hanáčkovou ze Salaše**.

Mínila bych, že jen málokdo by jí hádal 91 let, kterých se koncem srpna dožívá.

Paní Hanáčková se bez větší námahy stihá postarat nejen o domácnost, ale též o zahrádku a menší hospodářství. Od rána do večera ji člověk může vidět pobíhat po dvoře a stále něco kutit. Tu pleje trávu, zalévá květiny, pomáhá při sklizení dřeva. A hned zase běží nakoupit a povykládat s kolemjdoucími. Její vitalita je obdivuhodná.

Druhým významným jubilantem je **pan Oldřich Otevřel**.

Ten na samém konci srpna oslaví úctyhodných, krásných osmdesát let.

My starší obyvatelé vesnice, máme pana Otevřela neodmyslitelně spojeného s místním spolkem dobrovolných hasičů, kterému zasvětil značné roky svého života. Ráda bych též zmínila jeho význačnou, nezištnou pomoc, kdy spolu s mnoha dalšími občany, byl zapojen do všech akcí, které se dříve v dědině pořádaly. Ať už šlo o nejrůznější brigády či dění kulturní.

Napsat několik více řádek o bohatém životě pana Otevřela by asi nebyl žádný problém. Z jeho vzpomínání by se kniha dala sestavit. Já však budu respektovat přání jubilanta a prožitky, o které se se mnou podělil, ponecháme odpočívat v soukromí.

Čas každého z nás si jde svou vlastní cestou a není překážky, která by jej mohla zastavit.

Lístků v kalendáři dnem za dnem pomalu ubývá a ručičky hodin se nemilosrdně ženou kupředu.

Vše v našem životě má svůj pevný řád.

Moudrý římský filosof kdysi prohlásil, že nezáleží na délce života, který člověk prožije, ale na činech, které vykoná.

A tak i oběma jubilantům se sluší poděkovat za všechno to dobré, co za celá ta krásná léta vytvořili.

Popřejme také, aby jim zdraví co nejdéle sloužilo. Aby byli obklopeni lidmi s dobrým srdíčkem, kteří umí potěšit a dodat odvahy a síly, když někdy schází. Aby tu byl vždy někdo, kdo je má rád, protože bez lásky je život neúplný.

Přejeme hodně víry, naděje a Božího požehnání.

Marie Nevěliková

„Život měříme skutky a ne časem.“

/L.A. Seneca/

ČTRNÁCT SVATÝCH POMOCNÍKŮ

Svatý Kyriak

Předposledním z řady Čtrnácti svatých pomocníků je svatý Kyriak, jáhen a mučedník. Tohoto jáhna druhé poloviny 3. století bychom mohli titulovat Pomocníkem s velkým písmenem na začátku slova. Křesťané odsouzení k nuceným pracím trpěli v Římě nelidským zacházením a bídou. Obec křesťanů, bratří a sester, nebyla k jejich utrpení slepá. Právě po jáhnovi Kyriakovi se jim snažila pomoci povzbuzením a materiální pomocí. Dozorci si však brzy povšimli muže, který by si měl „hledět svého“ a vězně nechat být. Ohlásili to panovníkovi a ten nechal Kyriaka spolu s dalšími křesťanskými almužníky zavřít do vězení. Byl mučen vařící smolou a nakonec sřat.

Svatý Kyriak je patronem těžce pracujících a vyzván proti zlým duchům a v hodině smrti.

P. Václav Fojtík

Ilustrace: P.V.Fojtík

Ve svém článku jsem napsal: „Osamocený a sytý vlk **lovu** zdravé zvěře není schopen nebo ji neloví /v případě nasycení/.“ Mluvím tedy o lovu. Vy ale argumentujete zabitím zvěře na pastvě. To ale, jak také sám v článku uvádíte, není lov, o kterém jsem psal já, ale zabíjení. A toto je vlastní všem predátorům, kteří se ocitnou ve stejné situaci, medvědům, liškám, kunám. Píšete: „Proč nezabíjí na pastvě jen jednu ovci a nesežerou ji?...“ protože oni zabíjejí, oni neloví. Vlk, medvěd, liška nebo kuna, kteří se dostanou do blízkosti zvěře, která se díky lidským plotům a kurníkům nemůže bránit třeba útekem, jsou tak vydrážděni tou možností a chováním kořisti, že začnou zabíjet. A zabíjejí, aniž by potřebovali konzumovat. Já jsem ale psal o neochotě šelem **lovit** bez motivace, kterou vytváří hlad. Nebo byl snad zaznamenán případ, kdy nasycená šelma spokojeně ležící na trávě vyrazila zabíjet, když na protější stráni uvidí stádo srn? /Viz obrázky šelem pohybujiících se v bezprostřední blízkosti stád, například z Afriky./ Stejně tak Vám budu oponovat v tom, že by pes s pánem při procházce volnou přírodou opustil pána a vydal se stopovat zvěř. Stopování, jak jistě sám víte, není jednoduchá věc a naučit jí psa trvá určitou dobu. K tomu, aby pes samovolně stopoval /nikoli jen číchal ke stopám na terénu/ tedy vyhledal podle stop zvěř a napadl ji, ho může donutit opravdu jen hlad.

Píšete, že „... psi pastevečtí, služební, slepečtí, které nesmí myslivecká stráž ani při splnění zákonných podmínek odstřelit ... mají perfektní výcvik...“ ano, ale o tom, pane Ohnúte, v článku vůbec nebyla řeč a bohužel o tom není řeč ani ve zmíněném zákoně /§ 14 čl. 1 písm. e)/. Zmíněný zákon neuvádí psy „cvičené“ ale **pouze, psy ovčáckých a loveckých plemen, psy slepecké, zdravotnické, záchranářské a služební**“. To znamená, že pokud si pořídím například psa „ovčáckého plemene“, necvičím ho a on v přírodě dělá neplechu, myslivecká stráž s odvoláním na tento zákon nesmí zakročít. O tom jsem psal.

Když jsem přemýšlel, pane Ohnúte, o tom, co jste napsal, musím Vám dát za pravdu v tom, co píšete o mláďatech. Mláďata, staré a nemocné kusy jsou na „loveckém seznamu“ všech predátorů na prvním místě. Tady by skutečně k problémům dojít mohlo. I když asi ne z důvodu nasycení. Je třeba to ale řešit takovýmto příspěvkem? V němž se **obrazně** už z ramene strhává puška? Stejně tak si dokážu představit psy, kteří unikli třeba z nějaké množírny, z nevhodného chovu, to by mohli být ti „toulaví psi“, o nichž mluví zákon. Podobně si dovedu představit psy, které si majitel přivezl třeba z útulku a kteří mají psychickou poruchu projevující se nutkavou potřebou nekontrolovaně zabíjet. I to se může stát. Pak jsou obavy MS Kříby Bohuslavice - Březnice oprávněné. Ale jsou to případy naší honitby? Musí se v takovém případě postupovat obecně a ne konkrétně?

Děkuji Vám, vážený pane Ohnúte, za Váš pohled na uvedenou problematiku tak říkajíc z druhé strany. Stejně jako Vy, tak i já jsem přesvědčen, že jak píšete: „k žádným zbytečným konfliktům docházet nebude“.

Ivan Slezák

Poznámka redakce:

Věříme, že tímto příspěvkem bude diskuze na toto téma ukončena a nadále budeme zveřejňovat pouze příspěvky pozitivní.

Jsou myslivci lháři?

Vážený pane Ohnůte, tuto otázku jste si dal do nadpisu svého článku a protože jste jím reagoval na můj příspěvek, není mi zcela jasné, zda na ni mám odpovídat nebo ne. Osobně totiž nemám rád „přestřelku“ v „mediích“.

Než se ale dostanu k odpovědi, dovoluji mi, abych Vás ujistil o tom, že si Vás osobně velmi vážím a že pokud bych Vás s puškou na rameni potkal v přírodě se svým volně pobíhajícím psem, nemusel bych mít vůbec žádné obavy, že svou zbraň (jste-li členem myslivecké stráže) použijete zbrkle, neuváženě nebo v afektu.

Pojďme, ale zpět k Vaší otázce. Byla-li mířena na mě, musím Vám popravdě a upřímně říci, že nevím, zda jsou myslivci lháři nebo ne. Ti, co já znám, nejsou. O to ale přece v mém článku vůbec nešlo. A neobviňujte mne, prosím, že tímto článkem označuji myslivce za lháře. Ujišťuji Vás osobně, vážený pane Ohnůte, a všechny ostatní myslivce, že to tak není. Půlka pravdy celá lež je lidové rčení, které používá nadsázku, parabolou. Tak je to přece ve všech tzv. lidových rčeních. Je jasné, že nemůžete přivléci člověka před soud s tím, aby ho odsoudili pro krádež, protože vám lhal, a říká se přece, že kdo lže, ten také krade. Stejně tak rčení o psu, který, když štěká, nekouše, se na psy vůbec nevztahuje a konkrétně u psů bych na to vůbec nespolehal. Lidové rčení o půlce pravdy, použité v nadpisu mého článku prostě jen tvrdí, že má-li se říci A a B, nemůže se říci jen A ale i B. Nic, ale opravdu nic víc.

Ale pojďme dál. Můj článek vyvolalo oznámení - jak Vy píšete - MS Kříby Bohuslavice - Březnice - zveřejněné na kabelové televizi. Nic víc a nic jiného. Pojďme tedy k tomu, o čem celý článek byl. Nechytejte mne, prosím, za slovo, já už si jeho úplně přesnou formulaci nepamatuji, ale pokud vím, byla podstata taková. Majitelé psů se s odvoláním na ustanovení mysliveckého zákona /Zákon č. 449/2001 Sb./ upozorňovali, že mají povinnost mít psa na procházce přírodou na vodítku a že v opačném případě proti nim /těm psům/ může myslivecká stráž použít zbraň. Za jakých podmínek může myslivecká stráž zbraň proti „toulavému psu“ - jak doslovně říká zákon - použít se ani v pouhém odkazu na zmíněný zákon neříká. Například tedy, že „... při dodržení podmínek zákona proti nim může použít zbraň“. Podle dikce onoho příspěvku by k tomu stačilo, aby pes nebyl na vodítku. Vy, pane Ohnůte, dobře víte, že to tak není, že to podle příslušného zákona nestačí. To je tedy půlka pravdy. Povinnost majitelů mít psa ve volné přírodě na vodítku ve zmiňovaném zákoně, na který se příspěvek na kabelové televizi odvolával, není vůbec. Toto tvrzení tedy pravdivé není.

V článku Našich dědin píšete, že toto vše je proto, že se u nás množí nálezy usmrcené drobné zvěře. Ale - ruku na srdce - stáli nade vši pochybnost za těmito případy volně pobíhající psi? V naší přírodě se volně pohybují i jiní predátoři. Sám Vám mohu nabídnout osobní zkušenost.

Poděkování P. Václavovi za farnost Březnice

Po sedmi letech svého kněžského působení v březnické farnosti odešel do nové farnosti náš oblíbený kněz - P. Václav Fojtík. Nebyl jsem sám, komu za tuto dobu přirostl k srdci, a to nejen proto, že mi křtil syna a strávili jsme spolu spoustu času při přípravě farních i obecních akcí.

Zejména bych chtěl vyzdvihnout jeho práci se všemi farníky, která možná nebyla tak viditelná, ale o to byla intenzivnější. Věnoval se všem věkovým skupinám od nejmladších až po nejstarší.

Sedm let je téměř desetina lidského života - a tu Otec Václav obětoval nám - resp. službě v naší farnosti. Za veškerou jeho činnost si zaslouží vyslovení velkého poděkování.

Chtěl bych tímto Otci Václavovi, kromě slov díky, popřát do dalších let především hodně zdraví, Božího požehnání, plno elánu, stálý úsměv na rtu a především spokojené farníky v jeho novém působišti - v Hustopečích nad Bečvou.

Josef Hutěčka, starosta obce, člen ekonomické rady farnosti

Za redakci časopisu se s poděkováním připojuji i já. Děkuji Otci Václavovi za jeho čas, věnovaný našemu časopisu, za jeho 7 x 10 úvodníků, které nám vždy měly co říct a také za ilustrace. Děkuji za jeho obnovené obrázky - Boží muka, které nám i dalším generacím při procházkách zdejší přírodou budou připomínat jeho působení v naší farnosti.

Marie Burdelová

Drahokamy vsazené do krajiny

„Ahoj teto!“ přiběhla za mnou na faru Eliška, když jsem po nedělní mši svaté měla službu a vařila kávu. „Půjdeš s námi a Otcem Václavem v úterý pověsit obrázek ke studánce?“ „Šla bych moc ráda, ale dopoledne jsem v práci.“ zněla má odpověď a poděkování za pozvání. A pak v pondělí večer přišla SMS: „Ahoj, studánka se přesouvá na odpoledne (kolem druhého)...“ a tak jsem měla možnost se účastnit umístění obrázku sv. Bernadety u studánky v lese.

Již jako malá holka jsem toto tajemné místo milovala. Sejit s cesty a jen pár desítek metrů se prodrat hustým smrkovým porostem. Hned, jak smrky ustoupí, sestoupit po travnatém břehu do rokliny, kde velikán - osamocený vzrostlý buk, hrdě nesoucí na svém kmeni šrámy století - ve svých kořenech ukrývá poklad - pramen. Všude přítomné ticho lesa a kapradí dotváří výjimečnost tohoto ukrytého místa. A když k tomu tatínek přidal pověst o zbojnicích, přepadených kupcích a pokladech, byl můj dětský svět dokonalý.

I když toto jedinečné místo není daleko, kousek za Březnicí, několik let jsem zde nebyla. Proto jsem byla ráda, že se můžu zúčastnit této výpravy.

A tak v úterý, 7.7.2020 o půl druhého, jsme se setkali na okraji lesa nad Březnicí a společně jsme zamířili ke studánce. Jen malá skupinka lidí - ti, kteří se o kouzelné místo starají, a jejich nápadem bylo, zde umístit připomínku jiného výjimečného místa - Lurd. (*Lurdy ve Francii, kde se v roce 1858 zjevila Panna Maria sv. Bernadete a ukázala jí léčivý pramen.*)

Asi po dvaceti minutách jsme začali z cesty sestupovat a já to tu nepoznávala. Hustý smrkový les byl náhle vzrostlý, velikán již nebyl osamocen a věřte, že mi nepřipadal tak obří, jako v dětských očích. Ani slunce zde nezasvitlo, a kde je kapradí??? Jak se ten les za těch pětadvacet let změnil! Ale studánka, ta tu byla. Stále ukryta pod kořeny buku, stále se svou studenou vodou vyvěrající odněkud z tajemna...

Obrázek, znázorňující svatou Bernadetu a pramen vyvěrající z jeskyně od Panny Marie, byl připevněn na kmen protějšího stromu. Po společné modlitbě Otec Václav obrázek posvětil. Po malém občerstvení a společném foto jsme místo opět odevzdali tichu lesa.

Tip na závěr

Pořídte si kvalitní čistý levandulový olej, má vlastní zkušenost je z firmy JUST a před spaním si kápněte na zápěstí, spánky a po ujištění, že nehrozí alergie, i malé množství pod nos. Aromaterapie funguje výborně pro relaxaci a uvolnění, rychlé usnutí a kvalitnější odpočinek. Molekuly vůně navíc pronikají sliznicemi a kůží do těla, čistí dýchací cesty a působí uvolňujícím účinkem na nervový systém. Jen pozor, aby se jednalo o stoprocentní éterický olej!

Milí čtenáři, přeji Vám pevné zdraví a příjemný zbytek prázdnin a letních dnů.

Pavla Žilinská

Duchovní obnova v Březnici 13. v měsíci

V neděli 13. září si připomeneme zjevení Panny Marie ve Fatimě a na poselství Matky Boží, které je stále aktuální, odpovíme dnem modlitby **s tímto programem:**

8:00- mše svatá
9:00 - 17:00 tichá adorace
17:00 modlitba růžence
18:00 mše svatá
19:00 svědectví

Hostem bude P. Zdeněk Gerhard Klimeš.

P. Jaroslav Polách

V době nachlazení a chřipek je vhodné tělo podpořit především vitamínem C, ale i ten můžeme poměrně snadno dodat přírodní formou. Není ale na škodu koupit jej v tabletkách a předejít tak nemoci.

Pořád v pohybu

Máme pocit, že s pohybem nemáme žádný problém, že je práce na zahradě a na čerstvém vzduchu víc než dost? Ale i tyto dny se budou pomalu krátit a měnit na klidnější a chladnější. Nedostatek světla, který se začne v tomto období brzy uplatňovat, může negativně ovlivnit zejména oblast psychiky. Tyto „podzimní deprese“ mnoho z nás řeší přejídáním. Znáte to? Proto je lepší variantou naopak zvýšit pohybovou činnost, která příznivě působí na náš srdečně cévní a dýchací systém. Kromě toho se díky pohybu tvoří v mozku tzv. endorfiny, které mají pozitivní účinek na naši lepší náladu. Nemusíme nutně týrat své tělo v posilovně, stačí chůze. Chůze je v podstatě cvičení, které je snadné, přirozené, zdarma a je k dispozici všem - zde je pár důvodů, proč chodit. Chůze posiluje srdce, snižuje riziko vážných onemocnění, pomůže nám zhubnout, udržuje zdravé nohy, dodává vitamín D a dává nám energii.

Spánek na závěr

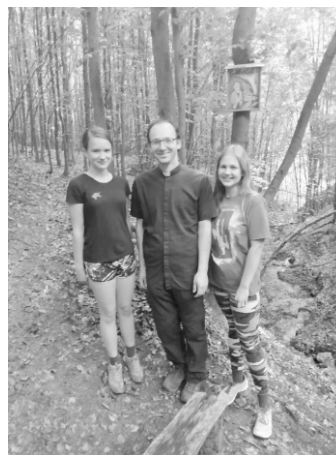
Lidé tráví téměř jednu třetinu svého života spánkem. Dobrý spánek je pro zdravý život velmi důležitý. Co se během spánku děje? Tělo se během něj uvolní, obnovuje a přebudovává. Po zdravě prospané noci se člověk probudí osvěžený, a to proto, že ve spánku se odehrává mnoho procesů, například se vytváří větší počet růstových hormonů, které spalují tuky a rozvíjejí svalstvo.

1. Zlepšuje paměť
2. Prodlužuje život
3. Zamezuje zánětlivým procesům
4. Podporuje kreativitu
5. Zlepšuje známky ve škole
6. Zlepšuje pozornost u dětí
7. Pomáhá k vítězství
8. Udržuje zdravou váhu
9. Snižuje stres
10. Odvrací deprese

Vnímám každý, byť i malý obrázek na výjimečném místě, jako malý trpytivý drahokam vsazený do přírody, který září a tím nás k sobě přitahuje. A aniž bychom to tušili, donutí nás zastavit se! (*je tu lavička, dáme si svačinu, napijeme se...*) Ztišit se! (*to když si ho prohlédneme a přemýšlíme, co znázorňuje, proč tu je, kdo ho tu umístil, kdo ho namaloval...*) Vyzývá nás k modlitbě, k chvále Boha živého, Boha Stvořitele! (*tím, co zobrazuje nebo místem umístění - pohled do krajiny, rozmanitost přírody, ticho... všudypřítomnost Boha samého*) A tak se obrázky, Boží muka, sochy, kapličky stávají po generace orientačními body a místy, kam směřují, aniž bychom to věděli, naše kroky.

I naše dědiny mají několik takových míst, kde můžeme sbírat drahokamy plnými hrstmi. A tak Vám přeji, abyste svou cestou života zvedali jen ty pravé diamanty, které Vám otevrou tu správnou bránu do věčného království.

Magdaléna Běťáková

TÉMA - Ať zdraví září nejen v září

Milí čtenáři,

velká část naší populace se potýká s problémem snížené imunity a obzvlášť v tomto roce je téma zdraví nejskloňovanějším termínem v našem slovníku. A právě snížená imunita je nejčastější příčinou nachlazení a chřipky. Znáte způsob, jak nejlépe posilovat imunitu a vyhnout se tak zbytečnému onemocnění?

Období, kdy nám léto zamává a zima je ještě daleko, máme všichni moc rádi. Příroda se totiž konečně ukáže ve svých nejkrásnějších šatech. I když všichni víme, že stejně jako každý rok předvede i letos tutéž kolekci a nad barevnou kombinací opět nepřestaneme žasnout.

S nástupem podzimních dnů se mění i náš biorytmus. Metabolismus postupně zvolňuje krok. Je proto třeba zvolnit i v příjmu potravy, pozměnit skladbu jídelníčku, dodržovat pitný režim, mít pozitivní myšlení a také dostatečný pohyb a spánek.

To, že naše tělo potřebuje dostatek živin ve správném poměru, dnes ví snad každý. Pokud nemáme pestrou stravu, může se nám zdát jednoduché koupit si nějaký vitamínový přípravek nebo potravinový doplněk v potravinách nebo lékárně. Jak se zorientovat v moři rozporuplných informací? Lidé často tyto přípravky kupují jako prevenci nemocí. Chtějí svému tělu dodat to, co potřebuje, ale mnohdy nemají dostatek informací o tom, jak by to měli učinit. Umělé doplňky nemusí obsahovat látky, které umožňují tělu je relevantně využít, jako je tomu většinou u ovoce a zeleniny. Na druhé straně je zde situace, kdy nám lékař ze zdravotních důvodů doporučí užívat nějaký konkrétní vitamín či minerál, který nám schází z důvodu nějakých problémů.

Pozor na dovážené plodiny

Dietologická doporučení hlásají jíst co nejvíce pestré stravy, především ovoce a zeleniny v pravidelných dávkách. Ty totiž fungují nejen jako zdroj vitamínů a minerálů, ale i dalších látek, které pomáhají žádoucímu průběhu procesů v těle. Obrovský význam má vláknina.

Skladováním a zpracováním plodin ale může docházet k výraznému poklesu v nich obsažených užitečných látek. Pokud si v létě na zahrádce utrhneme z jabloně jablko, je to něco jiného, než když si ho koupíme na konci zimy v obchodě. Nehledě na plodiny dovážené tisíce kilometrů po moři a další podobné případy, kdy k nám ovoce a zelenina cestují přes půlku světa. Sice zpestří naši tabuli, ale spíše vzhledově, případně chuťově, cenných látek ale výrazně ubyde. Proto bychom si je sice měli dopřát, ale neměli bychom spoléhat na to, že nám dodají všechny potřebné živiny. Nehledě na možný obsah pesticidů, hnojiv a dalších škodlivých látek.

Pokud máte možnost konzumovat plodiny vlastnoručně vypěstované nebo od lokálních pěstitelů či bio zemědělců, využijte ji, jak nejvíce můžete. Čerstvé plodiny jsou bohaté na živiny, navíc chutnají nesrovnatelně lépe. Pokud nemáte dost zdrojů vitamínů v přírodní podobě, můžete sáhnout po těch umělých, ale nepovažujte je za samospásné. Jsou spíše takovým nouzovým řešením. Měli bychom si u nich rovněž dávat pozor na předávkování, obzvlášť u některých, třeba vitamínu A.

Pestrost stravy především

Syntetické přípravky mohou obsahovat velmi komplexní výčet prvků. S jejich využitím to už ale tak slavné být nemusí, je k němu totiž potřeba i dalších látek, což jsou například flavonoidy nebo vláknina, pro příslušné chemické reakce. To, že si denně berete multivitaminovou tabletu, tedy rozhodně není záruka, že jste svému tělu dodali, co potřebuje. Pestrá a vyvážená strava je zárukou větší.

Příroda na podzim hřívá pestrou paletou barev a právě takovou pestrost barev bychom měli upřednostňovat i v našem jídelníčku. Nejen pro náš zevní prožitek, ale především pro naše tělo. Blahodárný vliv oranžové, žluté, červené, fialové, zelené a dalších barev obsažených v ovoci a zelenině je velmi dobře znám. Na podzim se doporučuje zvýšit příjem zeleniny, jako je brokolice, zelí, růžičková kapusta, kedlubny, květák atd. Tato skupina obsahuje velmi cenné fytochemikálie s protinádorovým působením. Dále je důležité doplňovat minerální látky - draslík, vápník, hořčík a vitamíny - vitamín C, E, kyselina listová, také stopové prvky, např. selen, rakytník, echinacea a další...

V podzimním období nezapomínejme na červenou řepu, špenát, mrkev, brambory, celer, pórek, česnek, cibuli. Posilují náš imunitní systém před virózami. Pro zahřívací efekt zařadíme do naší stravy čerstvý zázvor, různé druhy papriky, pohanku a jáhly. Pozvolna dáváme přednost tepelně upravené stravě. Některé karotenoidy, jako např. lykopen z rajčat, se uvolňuje po tepelné úpravě. Uvádí se, že strava bohatá na lykopeny výrazně snižuje riziko zejména rakoviny prostaty, slinivky a děložního čípku. Zastánci syntetických přípravků oponují tím, že je v nich dáno množství jednotlivých vitamínů, což v ovoci a zelenině není, tam je to vždy rozdílné podle růstu, zrání, skladování a dalších faktorů. Pestrost stravy ale absenci důležitých živin eliminuje. Pokud jeden den přijmeme daného vitamínu o něco méně a druhý zase o něco více, dokáže si s tím tělo skvěle poradit.

Nic není černobílé

V ovoci a zelenině je spousta cenných látek dohromady, nejen vitamíny nebo minerály. V tabletách nebo šumivých přípravcích jsou navíc obsaženy různé doprovodné látky, pro tělo celkem zbytečné. Otázka by neměla rozhodně znít: Doplňky stravy nebo ovoce a zelenina? Ovoce a zelenina by měly tvořit nedílnou a výraznou část našeho jídelníčku. Pokud je potřeba, nastupují k tomu všemu i doplňky stravy, nejlépe na doporučení v lékárně nebo od lékaře.